

Θ έ μ α Γ-29. Είναι σωστό ότι οι άνθρωποι ψάχνουν να βρουν κάτι καινούργιο έξω από την πραγματικότητα που ζουν, ενώ δεν κρίνουν σωστά τα παρόντα πράγματα;

Η φράση ειπώθηκε από το δημαγωγό Κλέωνα, στην αρχαία Αθήνα, που ήθελε να δείξει στους Αθηναίους ότι οι αποφάσεις που παίρνουν δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Και όμως ο Κλέωνας προσπαθούσε με τα λόγια του να δείξει στους συμπολίτες του ότι μέσα από κάτι καινούργιο θα βρουν λύση στα προβλήματά τους. Αυτό το καινούργιο ήταν να καταστρέφουν τους Μυτιληναίους και να χρησιμοποιήσουν αυτούς για σκοπούς αποικιοκρατικούς και ιμπεριαλιστικούς.

A.-Σχηματική παράσταση των ιδεών του θέματος:

Όλες οι έννοιες δημιουργούν το πρόβλημα που υπάρχει.

α. Οι άνθρωποι κρίνουν ή θετικά ή αρνητικά την παρούσα πραγματικότητα.

β. Η θετική κρίση δημιουργεί πρόοδο και εξέλιξη χωρίς προβλήματα.

γ. Η αρνητική κρίση δημιουργεί επιβράδυνση και στασιμότητα στην εξέλιξη.

δ. Η επιβράδυνση αυτή έχει σχέση οπωσδήποτε με προβλήματα που συσσωρεύονται, χωρίς να βρίσκουν λύση.

ε. Η αναζήτηση λύσης δημιουργεί ερωτηματικά στον άνθρωπο για το πώς θα αναζητήσει τη λύση.

ς. Όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να βρει λύση, θα καταφύγει κάπου αλλού, όπου θα του δοθεί η ευκαιρία να οργανώσει τη ζωή του πάνω σε νέες βάσεις.

ζ. Ο άνθρωπος θα πρέπει να κρίνει σωστά. Διαφορετικά δεν γίνεται. Η μη σωστή κρίση στα παρόντα έχει σχέση με τα προβλήματα της οικονομικής ζωής και της κοινωνικής οργάνωσης.

η. Προσπαθώντας λοιπόν να ξεφύγει από το αδιέξοδο που βρίσκεται, αναζητά κάτι καινούργιο έξω από την πραγματικότητα που ζει.

θ. Αυτή η πραγματικότητα δεν είναι ξεκομμένη από τη ζωή του ανθρώπου, αν παραδεχτούμε ότι ο άνθρωπος έχει σχέση με παρελθόν, παρόν και μέλλον μέσα από τα οποία αναγκαστικά περνά.

B.-Ερμηνεία (σύντομη) των όρων που θέτει το θέμα:

--αναζήτηση: η πορεία του ανθρώπου στη ζωή. Ο πολιτισμός, η αλήθεια της πραγματικότητας. Η γνώση.

--κάτι καινούργιο: εξέλιξη, πρόοδος του πολιτισμού και της κοινωνίας.

--πραγματικότητα της ζωής: υλική ζωή και κοινωνική οργάνωση.

--ζωή: βιολογικός κύκλος του ανθρώπου με προβλήματα που έχουν σχέση με την υλική και κοινωνική οργάνωση.

--παρόντα πράγματα: ζωή τωρινή.

Γ.-Ανάλυση του θέματος:

Η αναζήτηση του ανθρώπου μέσα στη ζωή του δημιουργεί την ικανότητα και δυνατότητα να υπάρχει σαν σκέψη κάτι καινούργιο, που μπορούμε να το ονομάσουμε αλήθεια. Αυτή ισοδυναμεί με τη γνώση, που υπάρχει και στη ζωή την τωρινή και σε κάποια άλλη, που πολλές φορές βρίσκεται κάπου αλλού απροσδιόριστη.

Ο άνθρωπος κρίνει πάντα τη ζωή του, γιατί χωρίς κρίση δεν υπάρχει ζωή. Η κρίση αυτή γίνεται σε σχέση με την παρούσα κατάσταση, που δεν πρέπει να αποχωρίζεται από μια άλλη κρίση, που θα έχει σχέση με κάτι καινούργιο έξω από την πραγματικότητα.

Το καινούργιο που προσπαθούν να βρουν οι άνθρωποι δεν είναι ξέχωρο από τον καθημερινό προβληματισμό τους. Κρίνουν τη ζωή τους, δεν βρίσκουν ανταπόκριση στα προβλήματά τους και λογικά θα πρέπει να αναζητήσουν νέες διεξόδους.

Δεν είναι σωστό να πούμε ότι ο άνθρωπος αναζητά κάτι καινούργιο, που αυτό είναι ξεκομμένο από τα προβλήματα που δημιουργούν τα καθημερινά πράγματα που τον ακολουθούν ασφυκτικά.